

Г на бракъ: Понѣже закла Рагѡназ,
 А не исходити мнѣ. И отѣцъ мой
 Е считалѣтъ дни, и ѡще премѣляю мно-
 Гю, скорѣѣти вѣдетъ вѣлю. И
 Иде Рафаназъ, и превѣсть оу Гава-
 Ила, и даде ѣмѣ рѣкописаніе: Онъ
 С же ѡзнесе мѣщцы съ печатъми, и
 вѣдаде ѣмѣ. И ѡбѣтренне вѣкаше къ
 Иноу, и прѣидоша на бракъ: и благо-
 словѣ Тѡвѣа женѣ своѣю.

ГЛАВА Г.

Г А Тѡвѣтъ отѣцъ егѡ счи-
 А слаше кѣждо день. и егда
 Б исполнишася днѣ пѣти, и не
 Г приходѣху, Рече Тѡвѣтъ: еда
 Б какѡ пограбленіи сѣтъ з ѡнѣ негнѣ
 Г оумре Гаваназъ, и никтоже ѣмѣ даѣтъ
 Г ерекразъ И скорѣаше вѣлю. Рече же
 Е ѣмѣ женѣ егѡ: погнѣе отрочицѣ,
 Б понѣже оумѣдан. и нача плакатисѣ
 Е егѡ, и рече: Нѣсть попеченіа
 Б мнѣ, чѣдо, понѣже лишнѣхѣ тѣ
 Б свѣта очю моею. Тѡвѣтъ же гла-
 Б голетъ еѣ: молчи, не печалѣсѣ,
 Б здравъ естъ. И рече ѣмѣ: молчи,
 Б не прѣидѣи менѣ, погнѣе отрочицѣ
 Б мой. и не хождаше на всѣхъ день
 Б на пѣтъ вѣѣ, ѡмже ѡнде: и во
 Б дни хлѣба не ѡдаше, въ нощехъ же
 Б не прѣставаше плачущисѣ Тѡвѣи сѣна
 Б своего, донѣлѣже скончашасѣ четыре-
 Б чадесѣ днѣ брака, въ нѣже закла
 Б Рагѡназъ превѣсти ѣмѣ тѣмѡ. рече
 Б же Тѡвѣа Рагѡназъ: ѡпѣсти ма,
 Б занѣ отѣцъ мой и мѣти моѣ не
 Б кто мѣ надѣютсѣ вѣдѣти ма. Рече

же ѣмѣ тѣсть егѡ: превѣди оу
 менѣ, и азъ послѣ ко отѣцѣ тѡ-
 емѣ, и возвѣстѣтъ ѣмѣ, нѣже ѡ
 тебѣ. И Тѡвѣа рече: нѣ, но ѡ-
 пѣсти ма ко отѣцѣ моему. Вѣс-
 тѣвъ же Рагѡназъ, даде ѣмѣ сѣрѣ
 женѣ егѡ, и полъх ѡмѣнѣи, рѣкѣ
 и скотѣи и ерекѣ: И благословѣвъ
 а ѡпѣсти, глагола: да благопо-
 спѣшитъ вамъ, чѣда, Бѣа неже:
 прѣжде неже оумрѣти мнѣ. И рече
 а дѣири своѣи: чѣи свѣрѡвъ твоихъ,
 тѣи нѣнѣ родитѣли твоѣ сѣтъ, да
 слѣши ѡ тебѣ слѣхъ добръ: и
 ѡблѡвѣа ю. и вѣа рече къ Тѡвѣи:
 братѣ козѡбленіе, да возвратѣтъ
 тѣа Гѣа нѣсѣ, и да даѣтъ мнѣ вѣ-
 дѣти твоѣа чѣда ѡ сѣрѣи дѣири
 моеѣ, да возвесѣлиа прѣдъ Гѣемѣ.
 и сѣ вѣаю тебѣ дѣири мою въ за-
 логъ, и да не ѡпечалѣишѣ еѣ. По
 Г сѣхъ ѡнде Тѡвѣа благословѣа Бѣа,
 Г какѡ благопоспѣши пѣтъ егѡ, и
 Г благословѣаше Рагѡназъ, и вѣа женѣ
 егѡ: и ѡдаше дондеже приѣлѣнѣ-
 тисѣ ѡмъ къ Нѣнѣи.

ГЛАВА Д.

Г А рече Рафаназъ къ Тѡвѣи:
 Г не вѣси ли, братѣ, какѡ
 Б ѡстѣвѣахъ еѣи отѣцѣ твоегѡ
 Б Прѣдѣцѣмъ прѣдъ женѡю твоею, и
 Б оутѡвѣдѣмъ домъ: Возмѣи же въ
 Г рѣкѣ желѣхъ рѣкѣи, и поидѡша и
 Г къпѣи ѡде нѣсѣ въ слѣдъ и хѣ. ѡнна
 Б же сѣдѣаше ѡбзирѣающѣи на пѣти сѣна
 Б своего, И оумотрѣ егѡ градѣица, Б